



A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.429/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Katona-Győr Patrícia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 9.K.700.253/2024/14. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2019. október 1. napja és 2022. október 31. napja között a helységli Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (2021. február 28-áig helység2, helység3, 2021. március 1-től helység4, helység5, helység6, helység7, helység8, helység9) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. Az alperes a felperes részére a 2022. augusztus-szeptember hónapban ellátott havi 3 IUCS szolgálatért (határátkelőhelyen történő útlevelellenőrzés) többletfeladatok után 50%-os mértékű megbízási díjat fizetett. Az IUCS szolgálaton kívül a felperes a beosztásához nem tartozóan rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával a szolgálati panaszt megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. december 1. napjától 2022. október 31. napjáig terjedő időszakra – 37 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 1.072.556 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az alapeljárásban meghozott ítélet

[3] Az elsőfokú bíróság a 9.K.700.271/2023/8. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.004.918 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, mert a felperes 2022. október hónapra vonatkozó megbízási díj iránti igényét nem találta alaposnak. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a 2.Kf.700.405/2023/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság a 2019. december 1. és 2022. szeptember 30. közötti időszak vonatkozásában osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, míg a 2022. október hónap tekintetében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban KMB szabályzat) 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseiből kiindulva téves jogi álláspontra helyezkedve állapította meg a kereseti igény jogalapjának hiányát. Végzésének iránymutatása szerint az elsőfokú bíróságnak meg kell állapítania a hiányzó tényállást, és annak birtokában kell a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalap vonatkozásában a jogi álláspontját levezetnie; valamint állást kell foglalnia a felperes munkavállalói költségkedvezménye kérdésében.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.033.906 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, valamint a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletére alapította. Megállapította, hogy a felperes havonta átlagosan 12-13 szolgálatot látott el, melyek során alperes által elismerten azokból 272 esetben csoportkörzeten kívüli feladatokat látott el, jellemzően járőrfeladatokat. Kifejtette, hogy a KMB szabályzat 15. pontja nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltozását. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt feladatellátás megfelelt volna a KMB szabályzat 21. pontjában előírt feltételeknek. A többletfeladat-ellátás megvalósult a különleges jogrend időszakában is. A visszatérő, rendszeresen jelentkező, a működési körzeten kívül a felperes beosztásába nem tartozó többletfeladat-ellátás a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultságát megalapozta. A felperes 2022. év október hónapban ellátott 15 szolgálatából 14 esetben a beosztásához nem tartozó járőrfeladatokat látott el, ebből két alkalommal a KMB Szabályzat 62. pont d) alpontjával szemben a körzeti megbízotti működési körzeten kívülről elővezetést végzett, melyek a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítását követően is a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatoknak minősültek. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalap fennállása miatt az a) és b) pontok vizsgálatát mellőzte. A megbízási díj mértékének meghatározása során valamennyi szempontot összeségében mérlegelve megállapította, hogy a rendszeresen végzett egyéb tevékenysége miatt a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, így a felperes által megjelölt 75%-os mérték nem eltúlzott. A 2022. augusztus-szeptember hónapra vonatkozó igényt az alperes által már teljesített 50% mértékű megbízási díjon felül 75%-os mértékben ítélte megalapozottnak, figyelemmel arra, hogy a felperes ezen hónapokban a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett havonta több ízben végzett a határátkelőhelyen útlevelellenőrzést. Ezen két hónap vonatkozásában az alperes korábbi teljesítésére tekintettel az 50%-os mérték erejéig a keresetet elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett – a keresetet elutasító rendelkezést nem támadó – fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj mértékének mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdését és 2. mellékletét, valamint a KMB szabályzat hivatkozott rendelkezéseit helytelenül értelmezte, azokból téves jogi következtetést vont le, így ítélete megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB szabályzat 15. pontját és 72. pont c) alpontját, így a csoport létrehozásával kapcsolatos normaalkotói szándékot is. A norma biztosította lehetőséggel élt, és létrehozta a KMB csoportokat, így a körzeti megbízott a csoportba került beosztásra, hogy a csoport működési körzetben a rendőri lefedettség folyamatos legyen. A felperes jogszerűen látott el a körzeti megbízotti csoport működési körzetébe tartozó településeken járőri feladatokat is. A KMB szabályzat 72. pont c) pontja

pusztán technikai jellegű előírás az egymással határos körzetek tevékenységének összehangolása kapcsán. A felperesi feladatellátás nem értelmezhető rendszeresnek, és nem értékelendő többletfeladatként, ezért nem alapozza meg a Hszt. 71. § c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultságot. A különleges jogrendi időszak vonatkozásában a KMB szabályzat 21. pont c) alpontja általános jelleggel lehetővé teszi, hogy a körzeti megbízotti eseti jelleggel a működési körzetétől elvonásra kerüljön, és nem határozza meg, hogy a körzeti megbízott csak a különleges jogrenddel szorosan összefüggő feladatokat láthat el, vagy egyéb, a munkaköréhez tartozó feladatokra is igénybe vehető. A különleges jogrendnek minősülő veszélyhelyzet idején a felperest a körzeti megbízotti működési körzetéből eseti jelleggel vonta el. A felperes nem végzett olyan és annyi többletfeladatot, amely megteremti a megbízási díj jogalapját. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítását követő időszakban ellátott feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásához tartoztak. A megbízási díj összezszerősége tekintetében a 31/2015. BM rendelet 35. § (6), valamint a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdéseire hivatkozással kifejtette, hogy az eseti jelleggel elvégzett járőri és egyéb feladatok nem jelentettek többletterhet, nem nehezítették meg a körzeti megbízotti feladatellátást, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított 75%-os mértékű megbízási díj eltúlzott. A körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatok szélesebb szaktudást nem igényelnek és alacsonyabb besorolásúak (TH/A és TH/B), ebből következően a besoroláshoz tartozó illetmény is alacsonyabb, a felperes azonban ilyenkor is a magasabb körzeti megbízotti beosztáshoz (TH/D) kapcsolódó magasabb illetményben részesült. Mind a járőr, mind a körzeti megbízott alapvetően rendészeti jellegű feladatokat lát el, a feladatok párhuzamosak, azonosak, átfedik egymást, így a járőri és egyéb feladatok ellátása, csekély számuk ténylegesen komoly többletterhet nem jelent, ami a 75%-os megbízási díjat megalapozná. A 2022. augusztus-szeptember hónapokra megítélt további 25%-os mértékkel azért nem ért egyet, mert a felperes által havonta ellátott 3 IUCS szolgálat olyan csekély mértékű, amely nem tekinthető jelentős többletterheknek, és nem indokolja a magasabb mértékű megbízási díj megállapítását.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, és rámutatott, hogy a körzeti megbízott nem vehető igénybe (csoport) működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra. A megbízási díj mértékével összefüggésben hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra, valamint a körzeti megbízotti és a járőr beosztásokhoz tartozó feladatok különbségeire.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállást nem vitatta, az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá az összecsúszásra vonatkozó bírói mérlegelést támadta. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott Hszt. 71. § (4) bekezdése, valamint a 31/2015. BM rendelet 2. melléklete megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e normákhoz hozzárendelten nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Ekként a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[9] A másodfokú bíróság előjáróban rögzíti, hogy a Kúria joggyakorlata egységes annak megítélésében, hogy az új eljárást elrendelő felsőbbbírói iránymutatás köti az új eljárást lefolytató bíróságot, attól eltérni nem lehet (Kfv.V.35.053/2019/7., Kfv.V.40.253/2021/4., Kfv.I.35.055/2021/8., Kfv.III.37.135/2020/5.). A megismételt peres eljárásban nem lehet újrakezdeni a bírósági vizsgálatot, annak korlátját a megismételt eljárást előíró felsőbbbírói döntés és annak indokolása adja. A töretlen bírói gyakorlat szerint a megismételt peres eljárás eredményeként hozott jogerős ítélet felülvizsgálata során kizárólag az vizsgálható, hogy az új döntés eleget tett-e az új eljárást elrendelő iránymutatásnak, azaz a bíróság az újabb döntését az iránymutatás keretei között, annak megfelelően hozta-e meg. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 110. § (2) bekezdésében foglaltaknak eleget tett, a 2.Kf.700.405/2023/5. számú végzésben foglalt iránymutatásnak megfelelően döntött a munkavállalói költségkedvezményről, a másodfokú végzés alapulvételével állapította meg a hiányzó tényállást, és vezette le a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalap vonatkozásában a jogi álláspontját.

[10] A 2019. október 1. és 2022. szeptember 30. napjai közötti időszak tekintetében a kereseti igény jogalapja körében a másodfokú bíróság a 2.Kf.700.405/2023/5. számú végzésben kifejtett jogi álláspontjához – a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 357. § (1) bekezdése alapján – kötve van. Ezért csak megismételni tudja, hogy a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek

az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Helyesen utalt az elsőfokú ítélet az e körben következetes bírói gyakorlatra (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.), amely szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[13] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[14] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[15] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a keresethez csatolt felperesi kimutatás (F/7.) és az alperesi kimutatás (a szolgálati panaszt elutasító határozat tartalma szerint) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. Az elsőfokú bíróság továbbá ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a – beosztásába nem tartozó – járőrfeladatokat a körzeti megbízott

működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő jelleggel, rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat alperes által hivatkozott pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az alperes csoportkörzetekkel kapcsolatos álláspontjának, mert a felperes az alperes által nem vitatott elsőfokú ítéleti tényállás szerint 272 esetben – átlagosan havonta számos alkalommal – látott el a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is járőri és egyéb feladatokat. Továbbá a KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, ám az alperes fellebbezésében sem igazolta, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a csoportműködési körzetben ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c) alpontja alapján arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[16] A 2022. október havi többletfeladatellátás vonatkozásában az ítéltábla hangsúlyozza, nem osztja az alperes fellebbezésében kifejtett, és a felperes ellenkérelmében vitatott álláspontját, miszerint a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakör majd minden feladatával történő bővítésére. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. számú melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM r.-rel [Alaptörvény T) cikk (2)

bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne ugyanis a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság a felperes 4. és 8. sorszámú beadványaiban szereplő kimutatások, 6. sorszámon csatolt napi eligazítások, szolgálati napló tervezetek alapján jogszerűen állapította meg, hogy a felperes 2022. október hónapban 14 alkalommal látott el járőri feladatokat, amely tényállást az alperes fellebbezésében nem vitatta.

[17] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[18] Az alperesi vitatásra figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta az elsőfokú mérlegelési tevékenység jogszerűségét. Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; valamennyi szempont összességében értékelésével figyelembe vette az ellátott feladatok rendszerességét, visszatérő jellegét; és azt, hogy a rendszeresen végzett egyéb tevékenysége miatt a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak. A 2022. augusztus és szeptember hónapok vonatkozásában ellátott 3-3 IUCS feladat kapcsán megállapítható, hogy a felperes által végzett útlevelellenőrzés a beosztásától eltérő felelősséggel jár, és a feladatellátás mértéke sem tekinthető olyan csekélynek, amely az elsőfokú bíróság e körben végzett mérlegelési tevékenységet és annak eredményét okszerűtlenné tenné. Mindezekre tekintettel alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között [Hszt. 71. § (5) bekezdés] a 75%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak, ezért az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés okszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összecszerűség körében tévesen hivatkozott a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésének sérelmére.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, annak fellebbezett részében helybenhagyta.

[20] A perveztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (80.393 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. május 14.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró